

Ipari tulajdon.

A védjegy törvény módosítása.

Írta: *Bányász Jenő dr.*, a budapesti kereskedelmi és iparkamara védjegy hivatalának vezetője.

Már az 1909. évben Kossuth Ferenc v. kereskedelemügyi miniszter a kereskedő- és iparos-körök többszöri sürgetésének engedve, törvényjavaslatot bocsátott közzé a védjegyek oltalmáról.

A politikai viszonyok azonban újból elhallgattatták a védjegy jogi reformok kérdését, bár a fennálló törvények (1890. II. t.-c., 1895. XLI. t.-c.) több irányú változtatásának a szükségét a kereskedő és iparos érdekeltség a maga részéről nemcsak, hogy helyesli, hanem a védjegy jog s ezzel a forgalmi élet eddigi helyes fejlesztésének biztosítása, továbbá a védjegyekkel üzőtt bűnös visszaélések megtorlása érdekében *égetően sür-gősnek, – elodázhatlannak* tartja.

Jelenleg érvényben levő védjegy törvényeink oly intézkedéseket mutatnak fel, amelyek bármely műveit állam hasontárgyú törvényeivel bátran helyezhetők egy sorba s így *nagyban és egészben* elég sikerült alkotásoknak is mondhatók, úgy, hogy az érdekeltségnek alig van kivetni valója a jelenleg érvényben lévő védjegy-törvényekkel szemben.

A védjegy fogalmának, a védjegyek hasonlóságának a kérdésében, úgyszintén *a belajstromozás körüli eljárást illetőleg*, a törvény fontosabb hiányait pótló megállapodások, *kereskedelmi és ipari viszonyoknak teljesen megfelelnek*, s a még fennforgó kételyek és szabályozatlan kérdések, – így *a peres eljárás egyszerűsítése, a védjegyek átírása, a védjegyek oltalmi körének a kiterjesztése* – mindmeggannyi oly kívánságai a hazai kereskedő és iparos köröknek, amelyeknek *a törvény novelláris kiegészítésével és javításával, megfelelőbb rendeletekkel*, könnyen eleget lehetne tenni.

A kereskedelemügyi miniszter hivatalos jogelőde azonban ily novelláris javaslat tervezet helyett, *az egész védjegy jog anyagát átfogó* paragrafus-komplexumot bocsátott közzé. De ez tálán még nem volna ok a javaslat-tervezet elejtésére, ha a megszerkesztett javaslat-tervezet, *az eddigi törvényeinkkel egyrészt lényegében azonos* nem volna, másrészt pedig fennálló törvényeinkkel szemben határozott *visszaesést* nem mutatna, s amit különösen ki kell emelnünk, az alább tárgyalandó, a kereskedővilág által forrón óhajtott intézkedések felvételét egyszerűen nem mellőzné.

Nem kívánunk magával a törvényjavaslat-tervezettel foglalkozni, rá kell azonban mutatnunk – fenti állításainkat igazolandó, – hogy a tervezetben felvett új intézkedések, *kereskedelmi és ipari viszonyainknak egyáltalában nem felelnek meg.*

A védjegyek lajstromozása körüli teendőknek (az arra egyedül hivatott kereskedelmi és iparkamarának mellőzésével) a szabadalmi hivatalra való átruházása, egyrészt költségessé teszi a védjegyjuttatás igénybevételét, másrészt pedig könnyelműen megláztatja azokat a köteleket, amelyek az iparost és kereskedőt a kamarákhoz fűzik. Ily intézkedésekkel tehát a kamarák által az ipar és kereskedelem előhaladása érdekében kifejtett nagyföntosságú tevékenység eredményességét bizonyára nem mozdítjuk elő.

A kamarákra több mint négy évtizeddel ezelőtt ruházott ezen ügykörnek az elvételét *csak igen jelentős és teljesen beigazolt közérdekű szempontok* indokolhatják. Ilyen szempontok fennforgását azonban nem vagyunk hajlandók elismerni. A védjegyjog egységének a biztosítása, *a centrális kezelés a legteljesebb mérvben, a kamarák közreműködésével megvan.* Egyébként a tervezet indokolása legkevésbé sem változtatta meg azt a meggyőződésünket, *hogy a mi lajstromozási eljárásunk helyesebb, mint akármely külállam rendszere.*

De tovább menve, a lajstromképeség kérdésének végéig fokozatosan a *közigazgatási bíróság kezébe való letétele* sem mondható szerencsés újításnak. Úgy véljük, a közigazgatási bíróság ily eminenter kereskedői kérdésekben való bíraskodásával, szánalmas szerepre vállalkoznék.

Ki kell emelnünk végül *az együttes (kollektív) védjegyek* intézményét. A javaslat-tervezet ezen intézmény felvételével – egyéb kényszerítő rendelkezéseitől eltekintve – még egy újabb törvényszakaszzsal tálalmazza nálunk, a belföldi termelési helyeknek az árukon valóságellenesen való feltüntetését. De gyébként ezzel oly intézményt statuál, amely a külföldi államokban ismeretlen így pedig az ily védjegyek a külföldi államokban a kívánt oltalomban nem is részesülhetnének, vagyis nemzetközi viszonylatban *még ma* jelentőséggel nem bírnak.

A védjegyek átruházásának, valamint a védjegyek bitorlásának kérdésében pedig a javaslat-tervezet az eddigi jogállapottal szemben semminő haladást nem mutat fel.

Elismeréssel kell azonban kiemelnünk a tervezet azon intézkedését, amely kimondja, hogy „a ki a ve-vőnek tudva más árut ad el, a nélkül, hogy erre a ve-vőt figyelmeztetné, az kihágást követ el.”

Sajnos azonban ezen intézkedés, amely a védjegyekkel üzőtt visszaéléseket általában, (tehát nemcsak magán az *árun*) kívánja szanálni, az eleddig büntetlenül tobzódó visszaéléseknek, bár a legsúlyosabb, de csak *egyik esetét* ragadja ki.

Azt hisszük eléggé kimutattuk, hogy a közzétett védjegy-törvényjavaslat, *egyrészt felesleges, másrészt pedig a kereskedő- és iparos-körök érdekében egyenesen kívánatos, hogy törvényerőre ne emeltessék.* A kereskedelmi és ipari érdekeltiségnek a tervezettel szemben elfoglalt határozott álláspontja, de továbbá az áldatlan politikai viszonyok egyébként is lehetetlenné teszik, ezt a védjegyjog egész anyagát felölő operatumnak, belátható időn belül, a kereskedelmi és ipari közérdeknek minden tekintetben *megfelelő* előkészítését. *A közforgalom érdeke azonban sürgős, elodázhatlan reformokat vár.*

Ismételjük, nem célunk magával a törvényjavaslattal foglalkozni, csupán rá akarunk mutatni arra, hogy *védjegy-törvényeink hiányait a gyakorlati élet hol és milyen irányban érzi a legjobban, mely rendelkezéseik és minő irányban igényel sürgős javítást.*

A védjegyügyek terén a legcsekélyebb jártasság-

gal bíró egyén, a védjegyek átírásának elmulasztásából származó jogvesztés (1890. II. 9. §.), továbbá a védjegyjog megsértése elleni védelem (1895. XLI. t.-c. 8. §.) elégtelenségében látja a védjegy-törvényeink súlyosan érezhető hiányait s ebben az irányban igényel sürgős javítást.

(Befejező közlemény a következő számban.)

Iparjogi értekezet volt a szabadalmi hivatalban múlt hó 21-én a Washingtonban tartandó nemzetközi iparjogi konferencia ügyében. Dr. *Ballai* elnök indítványára az ankét kimondotta: hogy a védjegymioba belépő államok az egyezményben ne soroltassanak fel, hanem csak a berni irodánál vezetett nyilvántartásra történjék hivatkozás; hogy az áruk csoportonkénti megkülönböztetése felesleges, mivel az ipari tulajdonjogok nem árukra, hanem jogokra vonatkoznak; a külföldieknek adandó jogok tekintetében a főegyezmény eredeti szövege fenntartandó, a mintákra és a tisztességtelen versenyre való kiterjesztéssel; hogy ugyanazon tárgyra vonatkozó több találmányt az egyes igénypontok szerint megosztott elsőbbséggel lehessen összefoglalni; a gyakorlatbavételi kényszer elve fenntartandó. Az ankét a védjegyek tekintetében elfogadja elvileg a telle-quellet, azon korlátozással, hogy azon védjegyek, amelyek szabad jelzések, az oltalomból kizárhatók. Dr. *Szilasi* indítványát, hogy úgy a meghatalmazások hitelesítése, valamint a prioritások és jogutódlások körül minden formalitás mellőztessék, az ankét egyhangúlag elfogadja. – A berni iroda által proponált központi mintabejegyzés létesítését az értekezet Dr. *Kelemen* és Dr. *Kayser* hozzászólása után ellenzi. Végül a francia kormány javaslataival szemben megállapította a „Champagne” és „Cognac” szavaknak minőségjelző jellegét.

A védjegylajstromból törölt védjegyek.

„*Graham Durable.*” (A graham kenyér tartósságára utal. – 212–1911. K. M.)

„*Mecsek.*” (Pécs városa melletti helységnek a neve. – 1362–1910. K. M.)

„*Five o'clock.*” (Öt órás átvitt értelemben könnyű estebédet. – 263–1911. K. M.)

„*Agraria.*” (Kizárólag azt jelzi, hogy a bejelentett áruk (kaszák) mezőgazdasági használatra vannak rendelve. – 980–1910. K. M.)

„*Prakfalvi acél.*” (Az áruszármazásra utal.)

A „*Fayence*” szó oltalomképeségét a kereskedelmiügyi miniszter 398–1911. sz. határozatával elismerte. („*Fayence*” név alatt az égetett agyagipari termékek egy bizonyos fajtát értik, *helynévi vonatkozás nélkül.*)

Új **szabadalmi ügyvivői iroda.** Krausz Leo úr, okleveles gépészmérnök közli velünk, hogy tíz évi tevékenység után önállósította magát és szabadalmi ügyvivői gyakorlatát ezentúl saját neve alatt folytatja.